

החיוכים, לחיצות הידיים והמליצות

הצוהלות לא יכלו לחפות על האמת

פיים גבוהים, דורבנות, דגלונים על החי-ניתות), מתכוננים לטכס.

ברגע שנחת המטוס, נערכים החיילים מסביבו להגנה היקפית, הפנים כלפי חוץ. מנחם בגין יורד במהירות, עובר מייד למסוק הממתין לו. מקום-תפגישה נמצא במרחק של כמה קילומטרים דרומה, ב"איסמעיליה.

ראשיהממשלה, סאדאם כבד את פניו. אך איש אינו שבי-לב. היום ברור כי יש רק שני תתי-נים לאירוע, שני אנשים שהמיפ"גש ביניהם יכריע גורל רבים, לי-חיים ולמוות: בן הכפר המצרי ובן

שרי. סאדאם המנצח הוא האיש המעז לעשות שלום.

כאן עוברת התעלה, התעלה שהופעלה מחדש על-ידי אל-סאדאם, סמל התיקווה הכלכלית החדשה, סמל השלום.

כאן עומדת עיר שנבנתה מחדש, אחרי הרס נורא, כהוכחה חיה לרצונה של מצ-ריים בשיקום ובתקומה.

אנוואר אל-סאדאם קבע את כל המהלכים, את המועדים, את ה-מקום. הוא גם בחר באיסמעיליה.

אבו סוויר.

חצינו במשך שעתיים את המידבר השטוח, החולי, הריק, המפריד בין קאהיר

כישלון באיסמעיליה

מאמר זה הוקלט על-ידי אורי אבנרי במצריים במהלך שני הימים של ועידת איסמעיליה. הוא שלח את ההקלטה מאיסמעיליה באמצעות המישלחה החוזרת.

הג' המולד, ה-25 בדצמבר, 1977. תאריך היכול להיות היסטורי.

שיירה ארוכה של עיתונאים מכל העור-לם, בליווי מכוניות מישטרה המייללות בצופריהן, עוברת ברחובות קאהיר.

השעה היא 06.30. זה עתה זרחה השמש האדומה מעל לגילוס. מראה מרהיב.

אתמול בלילה נערכה במנהרה-האוס מסי-בת הג' המולד. בדיסקוטק המלון, המשמש זמנית כמיסעדת העיתונאים, סערו הרי-קודים המערביים. מצרים רקדו עם ישראל-ליות. ישראלים עם מצריות. אגלאל אל-גמאל הנחמדה, כתבת השבועון רודאל-

יוסף, הנשואה לסגן-אלוף בצבא המצרי, רקדה עם רוזן בן-ישי, בעל הכתבה הקרי-בית המצטיינת מחזית איסמעיליה במיל-חמת יום-הכיפורים. מורסי סעד-אל-דין, מנהל שרות ההסברה המצרי, רקד עם סמדר פרי, כתבת על המשמר.

זה השלום! הפליט אריק רולו, כתב לה-מונד, היהודי יליד מצריים, והזמין יערה אמריקאית.

לגשר על פער העמדות ביניהם. למרות הביקורת שהוטחה נגדו בישראל על ותנותו המופלגת כביכול, לא הצליח מנחם בגין להעניק לנשיא אנוואר אל-סאדאם את המחווה שלו היה זקוק.

בין מנחם בגין לאנוואר אל-סאדאם, המתבטאים בחילוף-פני הלצות וחיבה אישית, כזו הנשקפת בתמונה, לא הועילו כדי

יחסים ייחודיים

העיירה הפולנית. שני אנשים שוי-נים מאד, וגם דומים מאד.

תיקי

ג'יימס בונד

יד, הווילדה של רשות התעלה, שבה ממתין סאדאם לבגין, מצטופפים כמה עשרות צלמים ועיתונאים, שעברו בקושי את כל מחסומי הביטחון, הבארדק חגג, אך בסופו של דבר הסתדר הכל.

מחכים לבגין. המסוק שלו נוחת במרחק של כמה מטרים, באיצטדיון ריק, בתוך ענן אדיר של חול. אני נכנס לגינת הווי-לה, עומד ליד הכניסה, כדי לברך את ראשיהממשלה. בלי משים אני מעיף מבט סביב. לפתע נעצרות עיני. על הדשא, במרחק של כמה מטרים, יושב אדם על כסא, מתחמם בשמש, משוחח עם צעיר היושב לידו.

ובין הפס הירוק של איזור-התעלה. במידבר פזורים מחנות-צבא רבים. טאנקים, מקובצים בפלוגות, ישנו עדיין את שנת-הלילה. מחפורות וראמפות העיי-דו על ההכנות לקרב-בלילה, בשעת-הי-צורך, מערכת-הנשק, הנמצאות כאן, מכוונות נגד ישראל. הן משמשות תזכורת לרקע האירוע החגיגי של היום. הוא בא לכוון שלום, הוא בא למנוע את המלחמה, שבה ייהרגו בני שני העמים, שיריעו היום אלה לאלה.

בני הכפר

והעיירה

ח יילים במדבר כחולים, תבושים בכר-בעים אדומים, אחדים מהם במדי חילי-הפרשים שאינו קיים עוד (מכנס-ירכיבה כחולים בעלי פסים אדומים בצדדים, מגי-

„זה יותר משלום!“ הגיב מישהו.

למה

איסמעיליה

מ נחם בגין בא היום למצריים, ראשי-הממשלה הראשון של ישראל המוזמן רישמית לארץ ערבית. השאלה הגדולה היא: מה הוא מביא עימו.

דא כמיקרה בחר אנוואר אל-סא-דאם באיסמעיליה.

איסמעיליה — עיר המסמלת הרבה.

כאן חצה הצבא המצרי את התעלה. העיר מסמלת את הניצחון הגדול של מצ-ריים ושל סאדאם, מקור גאוותם הלאומית המחודשת. כאן יכול אל-סאדאם להתייצב מול בגין כשווה מול שווה. ללא הניצחון של אוקטובר, לא היה המיפגש הזה אפ-

זרי פרחים
לבגין, מגיש ילד מצרי לבוש מדי קומנדו בשדה-התעופה אבו-סוויר, כשמתלני גוחן אלוף-מישנה מחיל-האוויר.